

Иванъ Вазовъ

На 24 октомври, тая година, по цѣла България ще се празнува 50 годишната литературна дѣйность на нашия любимъ поетъ Иванъ Вазовъ.

Иванъ Вазовъ е почналъ да пише нѣколко години прѣди освобождението. Неговото първо стихотворение е „Борътъ“. Въ него поетътъ описва, какъ единъ могъщъ боръ, който дълги години расте правъ и силенъ, като устремява върхъ къмъ небесата, пада една нощъ, поразенъ отъ молния. Това стихотворение е напечатано въ „Периодическо списание“, което излизало въ градъ Браила — Ромъния, прѣзъ 1870 година.

Отъ тоя день Иванъ Вазовъ не е изпушалъ перото и непрѣкъснато е работилъ. Той е написалъ много сборки стихотворения, много разкази, комедии, драми и романи. Едно отъ най-прѣкраснитѣ неговии произведения е романътъ „Подъ игото“. Въ него поетътъ описва какъ българскиятъ народъ подъ турското иго купнѣе за свобода, съ каква вѣра и енергия се готви да я постигне, какъ повдига възстанието, и какъ несполучливо излиза то.

Нѣма образованъ българинъ, нѣма грамотенъ човѣкъ, който да не знае името на Ивана Вазова, който да не е прочелъ нѣщо отъ него. Много пѣсни, които пѣемъ, безъ да знаемъ автора имъ, сж неговии. Въ своитѣ чудно хубави, прѣкрасни пѣсни, той е възпѣлъ страданията на българина, неговитѣ тжги, блѣнове, купнежи за свободенъ животъ. Той е възпѣлъ съ голѣма обичъ българскитѣ поля и балкани, българската плодородна земя, напоена съ сълзитѣ на робството и съ кръвта на хиляди борци, паднали за свободата.

Иванъ Вазовъ е здравъ и бодъръ. Той доживѣ да види, какъ България порасна и се разви. Макаръ тя и да не успѣ въ своитѣ борби за обща свобода на българския родъ, поетътъ вѣрва въ силата на българина, въ мощта и бодростта на неговия духъ и